

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002		Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces			
Opgavetype: Alm. opgave			
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 7			
Eksamensdato: 20. maj 2022		Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:			
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang			
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten			

Karakteropslag dato:

Senest 27.06.2022

Opgave 1

Alu-Mill A/S, der havde hovedkontor i Aarhus, havde i 2015 indgået en samarbejdsaftale med Bob-Molino S.L., der var et spanskregistreret selskab med hovedkontor i Barcelona. Begge selskaber drev virksomhed inden for vindmølleproduktion. Ifølge samarbejdsaftalen ønskede parterne at etablere et samhandelsforhold i forbindelse med deres respektive produktioner af vindmøller og vindmølledele samt komponenter hertil. Aftalen indeholdt tillige nogle standardbetingelser, som skulle være gældende, når Alu-Mill og Bob-Molino efterfølgende indgik aftaler om levering af ydelser. Af samarbejdsaftalen fremgik det eksempelvis, at ”samtlige aftaler indgået mellem parterne efter etableringen af denne aftale, er underlagt dansk ret, og enhver retlig konflikt mellem parterne skal løses ved Københavns Byret.”

I januar 2019 indgik Alu-Mill og Bob-Molino aftale om, at Alu-Mill skulle levere 100 færdigbyggede vindmøllehoveder til Bob-Molino. Vindmøllehovederne skulle leveres i december 2019. Bob-Molino skulle herefter færdigproducere vindmøllerne, som selskabet solgte til et større spansk vindmølleselskab, Costa Vienta S.L. I juni 2019 indgik Alu-Mill og Bob-Molino en ny aftale, hvorved Bob-Molino skulle levere 50 kg. specialfremstillede aluminiumskruebeslag til Alu-Mill. Beslagene skulle bruges i Alu-Mills produktion af vindmøllehoveder. Beslagene blev leveret på Alu-Mills adresse i november 2019 og betalt som aftalt.

I januar 2020 blev Bob-Molino indstævnet af Costa Vienta ved Byretten i Barcelona. Costa Vienta gjorde gældende, at der var mangler ved de leverede vindmøller. Særligt gjorde Costa Vienta gældende, at vindmøllehovederne var skæve. Som følge heraf adciterede Bob-Molino Alu-Mill ved Domstolen i Barcelona og gjorde gældende, at Alu-Mill skulle bære ansvaret i deres indbyrdes forhold, såfremt Retten i Barcelona ville nå frem til, at vindmøllehovederne var mangelfulde. Samtidig nedlagde Bob-Molino påstand om, at Alu-Mill skulle anerkende, at Bob-Molino ikke var forpligtet til at betale for de leverede vindmøllehoveder, såfremt de måtte anses for mangelfulde. Alu-Mill gjorde ved et kort processkrift til Retten i Barcelona gældende, at retten ikke havde kompetence til at behandle sagen, og Alu-Mill mødte derfor

ikke op til yderligere møder ved Retten i Barcelona. I starten af september 2020 blev Bob Molino dømt til at betale Costa Vienta 50 mio. EUR som følge af mangelfuldt leverede vindmøller. Samtidig afsagde Retten i Barcelona dom, hvorefter Alu-Mill blev dømt som værende ansvarlig for levering af mangelfulde vindmøllehoveder, ligesom Alu-Mill skulle anerkende, at selskabet ikke havde noget betalingskrav mod Bob-Molino vedrørende vindmøllehovederne. Afgørelsen blev ikke appelleret af nogen af parterne.

Som følge af den spanske retssag havde Bob-Molino tilbageholdt betalingen til Alu-Mill for vindmøllehovederne. I oktober 2020 valgte Alu-Mill derfor at udtage stævning mod Bob-Molino. Alu-Mill gjorde i stævningen to krav gældende. Dels en påstand om betaling for levering af vindmøllehoveder, dels et erstatningskrav som følge af, at de af Bob-Molino leverede beslag ikke levede op til den forventede standard. Med henvisning til parternes samarbejdsaftale anlagde Alu-Mill sagen ved Københavns Byret.

Ved svarskrift af 2. november 2020 påstod Bob-Molino afvisning af sagen. For så vidt angik kravet vedrørende vindmøllehovederne, anførtes det, at sagen om vindmøllehovederne var afsluttet ved Retten i Barcelonas afgørelse i september 2020. For så vidt angik erstatningskravet, anførte Bob-Molino, at Københavns Byret ikke havde kompetence til at behandle dette krav. Københavns Byret traf en afgørelse den 1. december 2020, hvor den afviste at behandle kravet vedrørende vindmøllehovederne. Sagen for så vidt angik erstatningskravet kunne derimod fortsætte ved Københavns Byret.

I replik af 15. december 2020 anmodede Alu-Mill om, at direktøren hos Bob-Molino, Juan Carlos Garcia, der havde ført forhandlingerne omkring aftalerne på Bob-Molinos vegne, blev indkaldt til at afgive forklaring om de aftalte forhold omkring aluminiumsbeslagene. Alu-Mill ønskede ligeledes, at Diego De-Léon, der ejede 90 procent af ejerandelene i Bob-Molino, blev indkaldt til at afgive forklaring. Diego De-Léon havde frem til 1. december 2018 deltaget aktivt i selskabets drift, både som direktør og bestyrelsesformand, men de sidste par år fungerede han blot som passiv kapitalejer. Både Juan Carlos og Diego meddelte Alu-Mills advokat, at de ikke ønskede at rejse til Danmark for at afgive forklaring, da de anså det for

overflødig.

Sagen blev berammet til hovedforhandling mandag den 15. marts 2021. I forbindelse med berammelsen blev vidnestævningen forkyndt for Juan Carlos og Diego. Hverken Juan Carlos eller Diego mødte op, men Bob-Molino var repræsenteret ved dets danske advokat. Københavns Byret meddelte ved hovedforhandlingens start, at da Bob-Molino ikke var mødt til hovedforhandlingen, ville der blive udeblivelsesdom efter Alu-Mills påstand. Der afsagdes således dom samme dag, den 15. marts 2021. Dommen blev uploadet på sagsportalen tirsdag den 16. marts 2021. Tirsdag den 13. april 2021 ankede Bob-Molino udeblivelsesdommen. Den 28. april 2021 uploadede Alu-Mill ankesvarskrift, hvori de påstod afvisning, da de ikke mente, at sagen kunne ankes.

Spørgsmål

- 1. Var det korrekt, at Københavns Byret havde kompetence til at behandle erstatningskravet?**
- 2. Var det korrekt, at Københavns Byret afviste at behandle kravet vedrørende vindmøllehovederne?**
- 3. Har Juan Carlos og Diego De León pligt til at afgive forklaring?**
- 4. Skal landsretten afvise ankesagen?**

Opgave 2

Hansen, der boede i Randers, åbnede i foråret 2012 den personligt drevne virksomhed Hansen Vin, der solgte dansk produceret vin. Det var først en forretning i midtbyen i Aarhus, men efterhånden begyndte han at sælge til andre forretninger i Jylland. Han lukkede derfor forretningen, idet han i stedet brugte lokalerne som kontor for virksomheden med videresalg. Han fik særligt bygget et stort salg op med dessertvine fra Cold Eco Winery A/S, der blev produceret i Sønderborg. Han indgik derfor en aftale med dette selskab, der bl.a. indeholdt følgende bestemmelser:

...

Hansen handler i eget navn og for egen regning.

Hansen har eneret til at sælge dessertvine fra Cold Eco Winery i foreløbig Jylland, og han forpligter sig til at aftage minimum 10.000 kasser vin årligt, der for Hansens regning afhentes i Sønderborg.

Hansen forpligter sig til at markedsføre dessertvinene i Jylland, herunder med en stand ved de årlige vinmarkeder i Aalborg, Herning og Sønderborg.

...

Hansen øgede i de følgende år omsætningen, og han blev efterhånden bekymret for den personlige hæftelse. Han overdrog derfor virksomheden til aktieselskabet Hansen A/S, der med Hansen som eneejer og direktør videreførte virksomheden i de samme lokaler. Virksomheden fortsatte samhandlen med Cold Eco Winery som tidligere.

Det følgende år bragte en landsdækkende avis en artikel om Cold Eco Winery. En tidligere ansat fortalte i artiklen, at der blev brugt en række sprøjtegifte i forbindelse med produktionen, og det blev efterfølgende vanskeligt at sælge vinen. Hansen meddelte derfor Cold Eco Winery, at han ikke ville betale fuld pris for den allerede leverede vin, og at han alene kunne aftage 7.000 kasser dette år. Cold Eco Winery bestred, at der blev brugt sprøjtegift, og parterne kunne efter en korrespondance herom ikke blive enige om at fortsætte samarbejdet.

Evaldsen, der ejede Cold Eco Winery og en række andre selskaber, brugte advokat Nielsen som sin faste advokat. Nielsen var interessant i et advokatselskab, Hasted Advokater, med

syv andre partnere, der alle rådgav mindre erhvervsdrivende. De havde alle deres egne klienter, men de delte advokatselskabets overskud ligeligt.

Nielsen indleverede den 12. august 2021 stævningen ved Retten i Sønderborg med påstand om betaling af 250.000 kroner for allerede leveret vin og 400.000 kroner i erstatning, idet Hansen Vin havde misligholdt aftalen ved alene at aftage 7.000 kasser vin dette år.

Hansen indleverede rettidigt svarskrift med påstand om afvisning, idet der ikke var værneting ved Retten i Sønderborg, subsidiært frifindelse, idet rette sagsøgte var Hansen A/S. Han gjorde i den forbindelse gældende, at aftalen efter virksomhedens overdragelse til aktieselskabet var videreført med selskabet som part. Han vedlagde endvidere som bilag følgende erklæring fra Susanne Mortensen:

...

Jeg har som ansat i først Hansen Vin og derefter Hansen A/S forestået det daglige samarbejde med Cold Eco Winery. Det var i forbindelse med det daglige samarbejde klart, at virksomheden blev overdraget til aktieselskabet, og jeg har på tidspunktet for overdragelsen deltaget i en telefonsamtale sammen med Hansen og direktør Jacobsen fra Cold Eco Winery. Hansen bemærkede under samtalen, at den fremtidige samarbejdspartner skulle være aktieselskabet og ikke den personligt drevne virksomhed. Det accepterede Jacobsen.

Aarhus den 1. juli 2021.

...

Retten indkaldte herefter til et fysisk forberedende møde efter retsplejelovens § 353 med henblik på at tage stilling til spørgsmålet om værneting og – da Nielsen havde protesteret mod bilaget – spørgsmålet om erklæringens fremlæggelse.

Hansen uploadede et par dage før retsmødet et bilag med en supplerende forklaring fra Susanne Mortensen dateret samme dag: ”jeg har endvidere deltaget i et møde med direktør Jacobsen, der lykønskede Hansen med det nye aktieselskab”. Han oplyste, at Susanne Mortensen ved en fejl ikke havde medtaget dette i den første erklæring.

Nielsen protesterede mod fremlæggelsen af den supplerende erklæring, men han havde i øvrigt meget travlt i den tid, så da han aldrig involverede de øvrige partnere og ansatte i Hasted

Advokater i sine sager, rettede han efterfølgende henvendelse til Stine Fink, der i en længere periode havde været ansat hos Cold Eco Winery. Hun forestod som uddannet jurist en række administrative opgaver i virksomheden, og selv om hun ikke havde en advokatbestalling, kunne hun efter Nielsens opfattelse godt klare mødet i retten. Han bad hende derfor om at møde, idet han ikke havde tid.

Hansen og Fink mødte rettidigt frem til det forberedende møde. Hansen blev noget forbavset, idet dommeren var Per Dahl, der var gift med Inge Dahl. Hun var den ene af de syv andre partnere i Hasted Advokatfirma. Han gjorde derfor gældende, at Dahl var inhabil, idet hans ægtefælle havde en interesse i sagen. Han gjorde endvidere gældende, at sagen skulle afvises, idet Fink ikke kunne møde for Nielsen. Cold Eco Winery var derfor udeblevet fra retsmødet. Fink protesterede mod disse indsigelser. Hansen og Fink procederede endvidere spørgsmålene, om der var værneting for sagen ved Retten i Sønderborg, og om Susanne Mortensens erklæring og supplerende erklæring kunne fremlægges i sagen. Dommeren optog herefter spørgsmålene til afgørelse på skriftligt grundlag.

Spørgsmål

- 1. Er dommer Dahl inhabil?**
- 2. Er der værneting for sagen ved Retten i Sønderborg?**
- 3. Er Cold Eco Winery udeblevet fra retsmødet?**
- 4. Kan erklæringen og den supplerende erklæring fremlægges?**